

NOTAT

8. juni 2020
20/07388-1
otfruh-dep

Orienteringsnotat til Folketinget om dansk høringssvar vedr. Europa-Kommissionens høring om revision af direktivet om ikke-finansielle rapportering

Europa-Kommissionen har den 20. februar 2020 igangsat en offentlig høring om en revision af EU-direktivet om offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger (forkortet NFRD). Fristen for høringssvar er den 11. juni 2020, og regeringen har udarbejdet et samlet dansk høringssvar.

Direktivet om offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger (NFRD) (2014/95/EU) er den del af EU's regnskabsdirektiv (2013/34/EU), som pålægger de største virksomheder at offentliggøre en redegørelse for samfundsansvar i deres årsrapporter. Direktivet forpligter medlemsstaterne til som minimum at omfatte virksomheder, som har over 500 medarbejdere, og som tillige er klassificeret som "virksomheder af interesse for offentligheden".

Forud for høringen har Kommissionen identificeret en række udfordringer ved de nuværende redegørelser for samfundsansvar. Det påpeges bl.a., at der er manglende konsistens i, hvordan virksomhederne rapporterer om samfundsansvar, at der er manglende information for investorer og andre stakeholders, og at der er for stor fleksibilitet i forhold til, hvor og hvordan virksomhederne rapporterer.

Formålet med høringen er at indsamle information om, hvordan direktivet kan revideres med henblik på at understøtte, at de omfattede virksomheders rapporteringer fremadrettet bliver mere ensartede i deres form og indhold, og at rapporteringerne i højere grad giver de efterspurgte oplysninger blandt investorer og øvrige stakeholders.

Det bemærkes, at erhvervsministeren i oktober 2019 igangsatte et arbejde i Erhvervsstyrelsen om, hvordan virksomhedernes CSR-rapportering kan gøres mere værdiskabende for bl.a. investorer, der ønsker at investere i bæredygtige aktiviteter. Rådet for Samfundsansvar og Verdensmål har leveret input til styrelsens arbejde. Erhvervsministeriet har tillige modtaget en række input fra danske stakeholders, herunder virksomheder, NGO'er og interesseorganisationer, som bl.a. har vist et ønske om fælleseuropæiske

regler og lovkrav på området. Dette nationale arbejde er endnu ikke afsluttet, men indgår i regeringens høringssvar til Kommissionen.

Kommissionens høring er desuden sendt i høring i både specialudvalget for den finansielle sektor og specialudvalget for konkurrenceevne, vækst og forbrugerspørgsmål, og regeringens høringssvar til Kommissionen inddrager de indkomne høringssvar.

Regeringens holdning

Regeringen bakker indledningsvist op om Kommissionens initiativ til at revidere EU-direktivet om offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger (forkortet NFRD).

Regeringen ønsker overordnet, at de fælleseuropæiske regler stiller større krav til data i CSR-rapporteringen, herunder brug af standardiserede nøgletal og mål. Rapporteringen skal afgives i mere struktureret form, så det bliver nemmere for læseren at finde informationer i årsrapporterne. Reglerne skal endvidere understøtte digital indberetning i størst muligt omfang, hvilket muliggør digital adgang til indberettede data, idet dette skal vurderes i forhold til en cost-benefit betragtning. Regeringen opfordrer til, at der findes tilpassede rapporteringsløsninger for forskellige virksomhedsstørrelser, herunder frivillige standarder til SMV'er. Standardiserede data forudsætter ensartede metoder og opgørelser, og regeringen ønsker i den forbindelse, at EU arbejder for en international standard, der både tager hensyn til, at europæiske virksomheder skal agere på et globalt marked samt til de kommende EU-regler om regulering af området for bæredygtig finansiering. Krav til revision kan øge tilliden til data, og regeringen vil opfordre Europa-Kommissionen til at se nærmere på den specifikke udformning af de konkrete krav.

Krav til CSR-redegørelser har hidtil kun været målrettet de største virksomheder på europæisk plan, hvilket var naturligt i en fase, hvor virksomheder skulle indstille sig på at arbejde med samfundsansvar og rapportere herpå. Der er i dag en stigende efterspørgsel efter, at virksomheders CSR-rapportering kan gøres mere værdiskabende for investorer, samfundet og virksomhederne selv, hvilket bl.a. giver sig udslag i øgede rapporteringskrav særligt om klima og bæredygtighed fra både EU-regler og investorer.

Det bliver med de kommende forordninger om taksonomi og oplysningsforpligtelser nødvendigt for den finansielle sektor at indhente markant mere ikke-finansielle information fra virksomheder i realøkonomien. Det skyldes, at de finansielle virksomheder pålægges en række offentliggørelsesforpligtelser i forhold til finansielle produkters underliggende investeringer med henblik på at klarlægge over for investorer, hvorvidt disse finansielle produkter er bæredygtige. NFRD-revisionen er derved også central i forhold

til at skabe et strømlinet flow af informationer fra virksomheder i realøkonomien til finansielle virksomheder og i sidste ende investorer. Regeringen gør i svaret opmærksom på, at der er behov for, at ikke mindst investorer bedre skal kunne identificere og få vished om virksomheders bæredygtige aktiviteter og samfundsansvar. Større gennemsigtighed vurderes at kunne medføre øgede investeringer i forretningsmodeller, der bidrager til bl.a. CO₂-reduktion, idet bæredygtige investeringer aktivt kan ledes hen til de virksomheder, der kan dokumentere de mest bæredygtige forretningsmodeller. Dette skal også komme SMV'er til gode, der på frivillig vis skal kunne rapportere simpelt om samfundsansvar.

Regeringen opfordrer derfor Kommissionen til, at der udvikles et sæt af standardiserede KPI'er (ESG-indikatorer - Environmental, Social and Governance), som virksomhederne rapporterer på. Da der er forskel på virksomheders størrelse og ressourcer, bør kravene tilpasses virksomheders forudsætninger. Regeringen anbefaler derfor, at Kommissionen overvejer en model, som består af tre forskellige tilgange, afhængig af virksomhedernes størrelse: En model for virksomheder omfattet af de nuværende regler (de største virksomheder, herunder børsnoterede) med et sæt obligatoriske KPI'er (ESG-indikatorer) i tillæg til direktivets nuværende krav, en model for øvrige store virksomheder med et sæt obligatoriske minimumsindikatorer, og en model for SMV'erne med et enkelt sæt ESG-indikatorer, som de frivilligt kan rapportere på med henblik på at synliggøre deres bæredygtige aktiviteter.

I denne sammenhæng påpeger regeringen, at ESG-indikatorerne skal være let tilgængelige i struktureret format, som det er kendetegnet for finansielle nøgletal og til gavn for regnskabsbrugere, hvorfor regeringen mener, at oplysningerne bør placeres i årsrapporten. Regeringen påpeger desuden, at det er vigtigt at tænke digitale løsninger ind fra starten, idet løsningerne bør udarbejdes ud fra en cost-benefit betragtning. Regeringen lægger i denne forbindelse vægt på, at EU's rammevilkår ikke må sætte barrierer for digitale løsninger.

Regeringen lægger i høringssvaret vægt på, at der skal være et globalt perspektiv, når det kommer til virksomheders CSR-rapporteringer. Danske og europæiske virksomheder opererer på et globalt marked. Virksomheder fra lande uden for EU opererer også på det Europæiske marked. Regeringen opfordrer derfor Kommissionen til at have som ambition, at der hurtigst muligt udvikles internationale rapporteringsstandarder for ikke-finansielle informationer, frem for en regional europæisk løsning. Dette er også af hensyn til, at virksomhederne ikke skal rapportere på forskellige måder om de samme forhold, når de opererer på forskellige markeder.

Samtidigt er det centralt, at der sker en ensretning mellem kommende internationale rapporteringskrav og de europæiske krav i f.eks. disclosure- og taksonomi-forordningerne. Dette vil typisk ske ved, at man internationalt kan finde inspiration i eksisterende europæiske krav og at europæiske krav tilpasses den globale udvikling.

Regeringen anbefaler, at det, indtil der er udviklet internationale rapporteringsstandarder, bør være European Financial Reporting Advisory Group (EFRAG), der får ansvaret for at udarbejde en vejledning til NFRD for de europæiske virksomheder. EFRAG yder i dag en meget stor indsats i forhold til det internationale arbejde med udvikling af standarder for finansiell rapportering. EFRAG har betydelige kompetencer i forhold til udarbejdelse af standarder og en god dialog med både aflæggerne af regnskaberne og brugerne. EFRAG har endvidere med etableringer af the European Reporting Lab fået viden inden for ikke-finansiell rapportering. Det bør dog være en forudsætning herfor, at EFRAGs governance-struktur ændres, så der bliver en bred og balanceret repræsentation af relevante interessenter i de organer som udarbejder og godkender vejledninger om ikke-finansiell rapportering.

Er det ikke muligt at udvikle en international standard eller at overdrage opgaven med at udstede en vejledning til EFRAG under forudsætning af den nævnte ændring af EFRAGs governance-struktur, anbefalinger regeringen som alternativ, at det er European Securities and Markets Authority (ESMA), som får ansvaret for at udarbejde en vejledning for de europæiske virksomheder. ESMA besidder den nødvendige viden om såvel rapportering af finansiell information som rapportering af ikke-finansiell information og har erfaring med udarbejdelse af vejledninger og standarder. ESMA koordinerer kontrollen af de eksisterende krav i direktivet og varetager herigennem investorenes interesser. Hvis opgaven skal overlades til ESMA, vil det dog for det første kræve, at ESMA får kompetencer inden for små, mellemstore og store virksomheder, som ikke er børsnoterede, og for det andet, at de relevante interessenter involveres i beslutningsprocessen i ESMA.

Regeringen ønsker øgede krav til revisors involvering ved redegørelsen for samfundsansvar for at øge troværdigheden af redegørelsen for samfundsansvar og for i højere grad at understøtte oplysningerne om samfundsansvars validitet, og at disse bringes på niveau med de finansielle oplysninger i årsrapporten.

Det er regeringens holdning, at direktivets formål fortsat skal fokusere på virksomheders rapportering om samfundsansvar. Regeringen anerkender, at der er ønsker om at regulere, hvordan virksomheder arbejder med samfundsansvar i højere grad og opfordrer i svaret til, at disse spørgsmål på

EU-niveau behandles uden for direktivet. Regeringen stiller dog et forslag om i rapporteringen at skabe større gennemsigtighed om, hvorvidt virksomheder anvender due diligence processer eller ej. Det vil derfor være hensigtsmæssigt, hvis der bliver spurgt ind til, hvorvidt virksomheder følger due diligence processer, mens substantielle krav til due diligence processer imidlertid ikke skal reguleres i dette direktiv.

Regeringen er positiv ift. Kommissionens fokus på klimaområdet. Klimapartnerskaberne er kommet med en række anbefalinger til regeringen, hvori de bl.a. anbefaler, at der bør ses nærmere på, hvordan virksomheder kan rapportere standardiseret på CO₂-regnskaber samt, at der udvikles globale rapporteringsstandarder. Regeringen henviser til disse anbefalinger i høringssvaret til Kommissionen. Regeringen opfordrer ligeledes til, at der arbejdes på udvikling af specifikke KPI'er om cirkulær økonomi.

For så vidt angår dataetik, opfordrer regeringen Kommissionen til også at inkludere en forpligtelse på rapportering af dataetik.

For så vidt angår væsentlighedsprincippet, påpeger regeringen, at der er behov for, at der lægges vægt på det dobbelte perspektiv for væsentlighed, hvor væsentlighed vurderes ud fra både, hvordan virksomheden påvirker samfundet (f.eks. miljømæssig og social væsentlighed), og ud fra hvordan samfundet påvirker virksomheden (f.eks. hvordan klimaændringer påvirker virksomheden). Regeringen mener, at øget fokus på væsentlighed er vigtigt for at sikre, at virksomheder både rapporterer om, hvordan de påvirker deres samfund positivt og negativt.

Regeringen finder umiddelbart ikke, at der er behov for en forordning på dette område. Regeringen mener, at der bør være et hensyn til fleksibilitet i forhold til landenes forskellige tilgange til rammefaktorer, fx i forhold til CO₂-emmissioner, hvor landene strukturelt har forskellige forudsætninger. Derfor bør NFRD-direktivet – i lighed med regnskabsdirektivet – forblive på direktivniveau.